

Odpor Roosevelta proti magnatom-Rusi veseli priznanja

PREDSEDNIK JE IZRAZIL, DA SE NE BO UKLONIL INDUSTRISKIM IN FINANČNIM MAGNATOM, DA BI STABILIZIRAL DOLAR. — NAKUPOVANJE ZLATA V INOZEMSTVU SE BO NADALJEVALO.

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt se ne bo oziral na zahteve, ki jih stavijo nanj ameriški industrijski in bankirski magnati, kateri so reprezentirani v trgovski zbornici Zed. držav, ki hočejo, naj bi se ameriški dolar nemudoma stabiliziral in postavil na zlato podlago. To je dal znati preteklo nedeljo zvečer v telefonskem pogovoru, ki ga je imel z vladnimi uradniki iz svojega počitniškega resorta, Warm Springs, Ga., kjer je predsednik na dvatredenskem oddihu. Izrazil je odločen odpor proti zahtevam teh magnatov in se ne bo dal ostrašiti od njih pri nadaljnjem delu v smislu svojega "new deal".

Kot posledica tega razgovora s predsednikom se bo nadaljevalo nakupovanje zlata v inozemstvu s namenom, da se še nadalje zniža vrednost dolarja. Kakor izjavljajo Rooseveltovi svetovalci, se bo s tem zniževanjem pospeševala izvozna trgovina. Ker namreč cena ameriškim produktom vsled nizke vrednosti dolarja v inozemstvu pada, bodo tuje države nakupovale v Ameriki. To povpraševanje po ameriških produktih bo pa dvignilo tudi cene doma. Z višjimi cenami bomo dospeli do višjih dohodkov in z njimi do prosperitete; to je namen Rooseveltove politike.

Ako bi se točasno postavil dolar na zlato podlago, bi se s tem dala inozemstvu, zlasti Angliji, prilika, da zniža svoj denar, s čimer bi vsled previsokega ameriškega denarja odvzela Ameriki vso inozemsko trgovino in s tem bi pričele tudi cene v Ameriki zopet padati.

Kakor torej kaže točasno, nekaj časa še ne bo prišlo do stabilizacije dolarja. Predsednikov cilj so namreč cene, ki so vladale leta 1926; točasne cene so kakih 30 odstotkov še pod njimi. In tudi, ko bo prišlo do stabilizacije, ne bo ta taka, kakoršno pričakujejo magnati in konservativci. Ko se bo dolar postavil na zlato podlago, se to ne bo zgodilo v resnici, marveč samo nekako v besedi.

Sedanji predsednikov spor z industrijalcem je prvi resni spor te vrste in z zanimanjem se sleduje, kako bo izpadel.

SMRTNA KOSA

Chicago, Ill. — V bolnici Alexian Bros. je po dolgotrajni bolezni vodenici preteklo soboto preminul naš dobroznani rojak, Mr. Frank Ellis (Ileš), 309 Schiller St. Pokojnik, ki je bil ob smrti star 54 let, je bil doma iz vasi Zalogi, fara Šmarjeta na Dolenjskem. Tamkaj zapušča eno sestro, tukaj pa ženo, pet sinov, dve hčeri in enega brata. Pogreb se vrši ta torek zjutraj ob 10. uri s sveto mašo v cerkvi sv. Štefana na pokopališču sv. Jožefa. V oskrbi ima pogreb zavod Louis Zefrana. — Pokojnemu večni pokoj, preostalim iskreno sožalje.

KAPITALIZEM V ZATONU

S priznanjem sovjetov se je dokazalo, da je kapitalizem nezmožen, da bi še nadalje obstojal, pravijo Rusi.

Moskva, Rusija. — Nad vse ugodni odmevi je v sovjetski Rusiji izzvala vest, da je predsednik Roosevelt v imenu ameriške vlade uradno priznal sovjetsko Rusijo. Zgodilo se je to pretekli petek zvečer, in sicer po daljših pogajanjih, katere je vodil predsednik s sovjetskim odposlancem Litvinovom, komisarjem za zunanje zadeve, kateri je v ta namen napravil potovanje v Ameriko.

Sovjetsko časopisje zatrjuje, da je s priznanjem sovjetov od strani Amerike zadobil kapitalizem smrten udarec. Izgubil je svojo pravico, da bi sodil o tem, ali je sovjetsko stališče pravo ali ne. Neki članek pravi: "Vsaka država si izbere svojo lastno pot in nikakega dvoma ni, da naše zgodovinske zmage nad kapitalizmom so prisilile največjo kapitalistično deželo sveta, da je izprevidela, da je nemogoče še nadalje prezirati sovjetsko unijo — veliko deželo napredka in miru."

Istočasno se omenjeni članek tudi norčuje iz prejšnjih ameriških republikanskih administracij, rekoč: "Harding, Coolidge, Hooverji in drugi so mislili, da bodo diktirali svoje lastne zakone celemu svetu, in so ustvarili prepričanje, da bo konec naše nove dežele, češ, da svet ne bo mogel drugače obstojati kakor na podlagi kapitalizma."

Prvikrat se je v sovjetski Rusiji napilo kakemu ameriškem predsedniku. Zgodilo se je to preteklo nedeljo zvečer, ko so zbrani domači in tujezemski časnikarji pri nekem banketu napili na zdravje Rooseveltu.

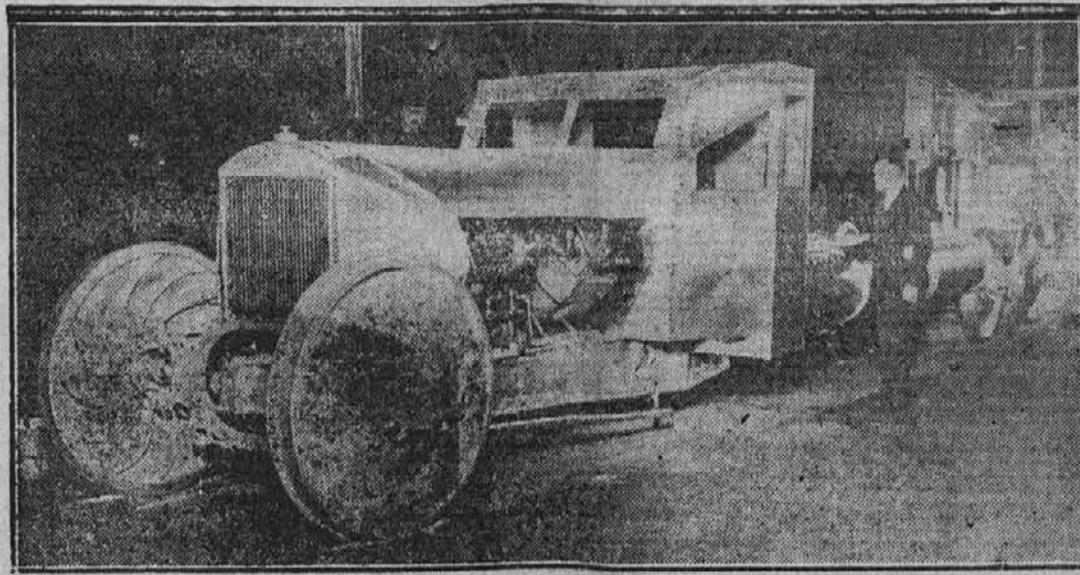
Po uradnem priznanju ste obe deželi objavili imena svojih poslanikov. Amerika je imenovala za svojega zastopnika v Moskvi W. C. Bullitta, ki je že od nekdaj kazal prijateljsko do sovjetov. Rusija bo nasprotno poslala v Washington svojega bivšega poslanika na Japonskem, A. A. Trojanovskija.

PRIDOBITVE IZ PRIZNANJA RUSIJE

Washington, D. C. — Kakor se je izrazil bivši senator Brookhart, posebni svetovalec poljedelske administracije, ko dobi la Amerika lahko v najkrajšem času iz Rusije za razno blago naročil v vrednosti do 520 milijonov dolarjev, ako bo le ameriška vlada dala kredita za financiranje tega izvoza. V prvi vrsti bo Rusija kupila množino težke mašinerije, dalje surovi bombaž in bombažne izdelke, kakor tudi živino.

IRITE "AMER. SLOVENCA"

NOVE VRSTE ŽELEZNIŠKI VOZ

Velike spremembe v transportaciji utegne povzročiti ta nova izboljšava v železniških vozovih. Tečejo namreč brez vsakega kuriva; silo dobivajo od stisnjenega zraka in edini obratni stroški obstojajo v napolnitvi dveh velikih baterij. Njih hitrost bo 125 milj na uro. Slika kaže novi voz v delu v Atlanta, Ga.

STAVKA KONČANA

Farmarji v Wisconsinu proglašili konec stavke.

Madison, Wis. — Stavka farmarjev v državi Wisconsin se je končala v soboto zvečer. Uradno ste jo preklicali dve vodilni farmarski organizaciji na svojem zborovanju, ki ste ga imeli v tukajšnjem mestu. Takoj po zborovanju se je poslalo naročilo po državi, da naj se odpokličejo piketi in naj se vnaprej dopusti, da se mleko in druga živila nemoteno uvažajo v mesta. Stavka je zadnji čas vedno bolj pojemala in ni kazalo drugega, kakor da se jo popolnoma ustavi.

RADIO RAZGOVOR MED AMERIKO IN RUSIJO

Washington, D. C. — Pretekli petek se je izvršil osebni radio pogovor med Litvinovom iz Belega hiše in njegovo ženo v Moskvi. Pogovor se je lahko slišal po celi Ameriki. Bil pa je popolnoma osebnega značaja. Ta pogovor je bil prvi te vrste med tema dvema deželama.

NEMČIJA BAJE VESELA NAD PRIZNANJEM

Berlin, Nemčija. — Iz vladnih krogov se izraža zadovoljstvo nad sporazumom, ki je bil sklenjen pretekli teden med Ameriko in Rusijo, češ, da je to velik korak proti ekonomski obnovi sveta. Nemčija da je vedno vesela, kadar se kak sporazum sklene med dvema narodoma, četudi ni Nemčija sama prizadeta.

BREZPOSELNI SE POSTAVLJAJO NA DELO

Chicago, Ill. — Z mrzlično naklipo so državne oblasti na delu da čim najhitreje sestavijo program, po katerem bi se zaposlilo 186.750 brezposelnih v državi Illinois. To število je bilo določeno za Illinois od federalne administracije in je del celotnega federalnega načrta za pobijanje brezposelnosti, za katerega se bo porabil znesek 400 milijonov dolarjev. Governor deluje na to, da se celotno, gori omenjeno število postavi na delo tekom par tednov; prvih 75.000 se ta teden. Delavci bodo dobivali tako plačo, kakoršna prevladuje v posameznih okrajih, kjer bodo zaposleni.

KRIŽEM SVETA FRANCIJA PROTI NEMČIJI

Atene, Grčija. — Grški min. predsednik Tsaldaris se je izrazil, da je še vedno pripravljen, da preda Insulla Zed. državam, ako se bo le mogla najti kaka zakonita pot za to, in sicer kljub odločitvi sodišča.

Tampico, Mehika. — 287 otrok je umrlo na raznih boleznih, ki so sledile kot posledica orkana, kateri je razsajal tukaj 24. septembra. Tako so objavile zdravniške oblasti.

Bombaj, Indija. — Neki francoski zdravnik je prispel semkaj z namenom, da dobi kak kilogram kačjega strupa, najraje od kobre. Neka bolnica namreč skuša preiskovati, ali bi se dal ta strup uporabiti proti raku.

München, Bavarska. — Tukajšnja vlada je odredila, da se zapleni več povestnih knjig, med njimi ena pod naslovom "Klub samomorilcev". S tem imajo Nemci namen očistiti intelektualno življenje vsakega tujezemskega vpliva.

AMERIKANCI ŽALILI TURKE

Smirna, Turčija. — Tukajšnji ameriški kolegij je pretekli petek zapustilo vseh 520 turških dijakov, in sicer zaradi žalitev od strani ameriških profesorjev. Podrobnosti o celi aferi se niso objavile, vendar pa se trdi, da je spor resnega značaja.

IZREK POROTNIKOV GA PRESENETIL

Chicago, Ill. — 29 letni Edw. Weiss je bil pretekli teden pripravljen, da prizna krivdo sodelovanja pri roparskem umoru, ki se je izvršil 16. marca nad 55 letnim Theo. Zataut na njegova domu, 2017 Lowe ave. Do skrajnosti pa ga je presenetil pravdorek porotnikov, ki so proglasili, da je obdolženec nedolžen nad umorom, in ni mogel verjeti, da je to resnica; pripravljen je že bil, da se podvrže kazni 14 let zapor. Porotniki so se opirali na to, da je Weiss sicer vozil dva bandita, ki sta pozneje izvršila umor, na dom uromorjenega, vendar pa ni vedel za njih namen; dejala da sta mu, da gresta terjat neki dolg. Državni pravnik pa tudi ni imel nobene priče, ki bi govorila proti Weissu.

Iz Jugoslavije.

STRAŠNA DOŽIVETJA SLOVENCE V KITAJSKIH VODAH; KO SE JE VRAČALA S KITAJSKEGA DOMOV, SE JE POTOPIL PARNIK. — HUDA NESREČA MLADEGA ŠOLARJA IN DRUGE NOVICE.

V boju za življenje

Pred kratkim je prišla v Zagreb ga. Helena Hribar, žena bančnega uradnika, po rodu iz Slovenije. Hribarjeva je doživela v kitajskih vodah grozne trenutke in le z največjim trdom in strašnimi naporji se ji je posrečilo, da se je rešila. Zunanje ministerstvo je namreč pred dvema letoma poslalo njenega moža Zlatka Hribarja v Šangaj na Kitajsko, da tam prouči možnost jugoslovanskega izvoza. Njemu se je pridružila tudi soproga Helena, ki je ostala v Šangaju čeli časa vojne z Japonci, medtem ko se je njen mož po opravljenih zadevah vrnil domov. Za časa vojne se je Hribarjeva nahajala na francoskem teritoriju, odkoder se ji je po nekoliko mesecih posrečilo, da je dobila kitajsko ladjo "Toonan", da jo pripelje do prve večje luke, kjer bi stopila na kakšen evropski parnik. — Parnik Toonan je pa na visokem morju presenetil strašen vihar. V viharju in gosti megli je japonski parnik Chosun Maro se z vso silo zaletel v kitajski parnik in ga razklat na dvoje. Hribarjevo se je hitro znašla, tekla v svojo kabino in oblekla rešilni pas. Ni pa mogla rešiti prav ničesar od svojega premoženja. Stekla je naglo na krov, odkoder je skočila v morje. Kaj se je zgodilo z njo v tem trenutku, ne ve, ker je omedlela in se šele dolgo časa zavedla.

V bližini je opazila kitajskega častnika, ki je imel na sebi dva rešilna pasova, in ker je bil njen pas že slab, je plavala proti častniku. Kitajec jo je pa udaril po glavi in jo odrinil daleč od sebe. Končno je našla neka vrata od potopljenega parnika, ki so jo toliko časa držala nad vodo, da je priplavala do nekega obrnjenega čolna, katerega se je oprijela. Pri čolnu je našla še malega Kitajčka, katerega starši so se potopili. Oba sta se oprijela čolna, toda ponoven val je oba zopet zagnal daleč v morje, pri čemer je Kitajček utonil. Okoli nje so plavala trupla utopljenec, za katere se je oprijemala, da jo je še sedaj groza, kadar se na to spomni. Sreča ji je bila vendar še toliko mila, da je priplavala do zapovedniškega mosta Toonana, ki je molel še iz vode, na katerem je bil že neki Kitajec, ki ji je pomagal povzpeti se iz vode. Tu je končno oba našel japonski reševalni čoln in tako sta bila rešena. Tri mesece je potem Hribarjeva ležala v bolnišnici nekega japonskega mesta in še sedaj ne more okrevati od posledic doživetih grozot.

IZREDNO ZASEDANJE ZAKONODAJE

Springfield, Ill. — Governor Horner je sklical za to sredo drugo izredno zasedanje državne zakonodaje. Razmotrivali se bodo na tem zasedanju edino zakonski predlogi za kontrolo nad prometom s pijačami, ko se konča federalna prohibicija s 5. decembrom. Posebna komisija se je bavila že več tednov s to zadevo in bo svoje predloge stavila zakonodaji. Po nje predlogu bi se prepustilo vprašanje pijače v čim najširšem smislu v ureditev posameznim mestom in okrajem. Državne določbe bi obsegale edino sledeče: V točilnicah bodo morale biti bare odpravljene in se bo torej smela pijača prodajati samo pri mizah. Dalje, da nobena točilnica ne bo smela biti oddaljena od šol, cerkva, itd. manj kakor 100 čevljev, in pijača se ne bo smela prodajati osebam, starim pod 18 let. Glede davkov na pijače je predlagano, da se naloži na galon pive po 2 centa, za druge močnejše pijače pa več, in sicer do 50 centov za zganje.

Kraljev dar so razdelili med poplavlence

Kakor je že bilo poročano, je kralj Aleksander daroval za poplavlence v Sloveniji iz svojega 100.000 Din. Ta denar so

sedaj razdelili med prizadete poplavlence v okrajih: Okrajno načelstvo v Brežicah je dobilo 5000, okraj Celje 15.000, okraj Gornji grad 4000, okraj Kočevje 40.000, okraj Krško 5000, okraj Laško 3000, okraj Litija 3000, okraj Ljubljana 10.000 in okraj Logatec 5000 dinarjev. Poleg tega je dobilo mesto Celje in Ljubljana vsako po 5000 Din.

Patrona mu je odtrgala pet prstov

12letni šolar Anton Bretanič iz Dol. Lokvice pri Metliki se je vračal s součenci domov. Med potjo mu je součenec iz sosednje vasi ponudil patrono, da bi Tonček na njo piskal. Ker pa ni bila čista, jo je hotel Tonček očistiti. S trdim predmetom je zadel na dinamit in patrona mu je v roki eksplodirala. Na levi roki mu je skoro popolnoma odtrgala štiri prste, na desnici mu je pa odtrgala palec. Prepeljan je bil v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo.

Nesrečen padec

Dominik Šmarčan, 22letni posestniški sin iz Hrenove pri Novi cerkvi, je na domačem vrtu obiral hruške. Pri tem je tako nesrečno padel na tla, da si je zlomil roko in se tudi notranje nevarno poškodoval, da je moral v bolnico.

Starodavni kip zopet prišel do veljave

Tri stoletja je bdel nad varnostjo Maribora in odganjal ogenj z mestnih streh sv. Florijan na starem Florijanskem, sedaj na Grajskem trgu, kjer je bil postavljen njegov kip v naravni velikosti. Pri regulaciji trga so kip odstranili in nanj pozabili. Sedaj ga je posestnik Gustinčič našel na svojem zemljišču, napol zakopanega v zemljo. Očistil ga je in začelo se je zanimanje nanj, da so mu celo ponujali za kip pet tisočakov. Ni ga prodal, pač pa ga je prenovljenega postavil v sredo mičnega vrtiča pred svojo delavnico. Pri slovesnosti blagoslova kipa so delovali vsi mariborski gasilci, dimnikarji in kovači, ki imajo sv. Florijana za svojega zaščitnika.

Smrtna kosa

V Ptuj je umrla Marija Kos, roj. Kotnik, zasebnica, stara 86 let. — V Pečovniku pri Celju je umrl Martin Košec, posestnik, star 74 let. — V Semberju pri Zadobrovi je umrl Miha Ložar.

Nož v prsa

V ponedeljek 23. oktobra je neki nasilnež na Jesenicah sunil z nožem v prsa 31letnega delavca Jožeta Dolenc, ki je bil takoj pripeljan v ljubljansko bolnico.

"New Deal" kampanja je napovedana, pripravite se!

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891.

Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO.

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:

Address of publication office:

1849 W. Cermak Rd., Chicago

1849 W. Cermak Rd., Chicago

Telefon: CANAL 5544

Phone: CANAL 5544

Naročnina:

Subscription:

Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Kaj bo odgovorila Rusija?

Sovjetska Rusija išče vseskozi od svojega postanka, to je od prevrata, zveze z zunanjim svetom. Nekatere države so se ji približale in sklenile z njo razne zveze in pogodbe.

Dejstvo je in ostane, da nobeno splošno mednarodno delo, bodisi kakor ga vodi Društvo narodov, ali katerakoli že druga mednarodna ustanova, ne more kar tako mimo ogromne slovanske države, Rusije. Tu je pač teritorialno skoro cela tretjina sveta in blizu 200 milijonov ljudi. Torej z nobenega ozira se Rusije kar tjavevndah prezreti ne da. To ve dobro Evropa in Amerika.

Da Združene države in pa konservativnejši narodi niso do sedaj imeli prijateljskih zvez s Sovjetsko Rusijo, ni vzrok ruski narod, marveč boljševiška vlad, ki je vseskozi dosedaj in še sedaj vlada z brutalno silo ruski narod. Zunanji svet je pač mislil, da tak teror ne bo preživel in se bo razbil sam pri svojih nepraktičnih poizkusih. Toda kakor kaže, je boljševizem ruski narod umetno podjarmil in izgleda, da kak prevrat vsaj momentno v Rusiji zaenkrat ni mogoč. Vladajoči boljševizem se je pač utrčil, to je treba priznati. Kontrolira s svojo tiranijo vso Rusijo v taki meri, da je zaenkrat vsako upanje zastoj. Ustvaril je svojo vojsko, ki je vzgojena in disciplinirana po komunističnih metodah in je zaenkrat zvesta boljševiškiemu režimu. Vlada špijonaža GPU in vse drugo drži ves narod v okovih, da se niti ganiti ne more. Doma torej je zaenkrat boljševizem na vrhuncu. Koliko časa bo, seveda drugo vprašanje.

Kako pa z zunanjim svetom? Tega boljševiki s svojim vplivom ne kontrolirajo. Vendar pa je treba vsaj trgovskih zvez z zunanjim svetom, kajti tudi obširni Rusiji ni mogoče za vse čase živeti popolnoma izolirana od sveta. Zato je veliki ruski "horse-trader" Litvinov, kakor ga namreč imenujejo v evropskih diplomatskih krogih, obšel že več evropskih kapitolov in posrečilo se mu je, da je sklenil več ugodnih pogodb trgovskega in prijateljskega značaja. Trgovinske bilance med Rusijo in raznimi evropskimi državami kažejo na precejšen promet med Rusijo in njimi. To, namreč trgovina med Rusijo in svetom, je pa v teh kritičnih gospodarskih časih postala zanimiva ribica za vse industrijske države po svetu.

Tudi Amerika se je začela zanimati za to. Tako je prišlo do zanimivega naključja, da je predsednik Roosevelt povabil Sovjetsko Rusijo, da naj se približa in pride na razgovor v Washington. Moskva je odgovorila ugodno in poslala svojega komisarja za zunanje zadeve, Litvinova, v Washington, kamor je dospel že pred nekaj dnevi, in vodi razgovore s predsednikom Rooseveltom.

Kakor znano, se je izražal Litvinov, predno je stopil na ladjo, da ga poneso v Združene države, da kar se tiče razgovora, bo gotov v pol ure. Ta njegov račun se mu pa ni obnesel v pol uri. Litvinov se muči že skoro dva tedna, pa še niso vsi razgovori zaključeni.

Predsednik Franklin D. Roosevelt se je pri teh pogajanjih z Litvinovom pokazal velikega moža. Pokazal je, da mu ni samo za goli "kšeft", kakor je gospodi in Londonu in Parizu, pač pa, da mu gre tudi za principe in je naglasil:

"Sovjetska Rusija mora jamčiti Amerikancem vso versko svobodo. Verniki vseh ver morajo imeti svobodo za izvrševanje svojih verskih dolžnosti!"

Kako se je počutil Litvinov pri teh zahtevi predsednika Roosevelta, ve le Bog. Vendar kdor pozna tozadevna načela ruskih boljševikov, ta ve, da za Litvinova ta zahteva ni prijetna. Saj je znano sedanje sovjetsko stališče napram verstvom in cerkvam v Rusiji.

Značilno je, da takega pogoja doslej ni še noben evropski diplomat stavil Moskvi. Predsednik Roosevelt ga je in je s tem pokazal, da je mož, da res misli demokratično. Sovjetsko Rusijo je predsednik Roosevelt postavil pred poskušnjo, češ, če nameravate biti pravični in pošteni, boste ljudem priznali tudi versko svobodo, če niste, je ne boste!

Zadnja poročila povedo, da je Rusija Rooseveltu v tem popustila in daje jamstvo, da bo Amerikancem odslej dana svoboda v verskih ozirih. Ta Rooseveltova zmaga je velika zmaga za ves krščanski svet. Roosevelt jo je prvi izvojeval proti boljševikom, ki vladajo Rusiji. Vsa evropska diplomacija doslej ni imela korajžje staviti enake zahteve. Roosevelt jo je in vsi kristjani mu morajo biti hvaležni zato.

Kako bo Rusija držala in izpolnovala svoje obljube in danes besedo, to pa pokaže bližnja bodočnost.

AMERIKANSKO-SLOVENSKI CITIZEN CLUB

Barberton, Ohio.

Dne 7. novembra letos je bil v našem mestu zgodovinski dan, v kolikor se tiče Slovanov. Ta dan je bil namreč prvič v zgodovini našega mesta izvoljen v mestno zbornico Slovan in sicer John J. Jastrub, po rodu Slovák. Tudi kar se tiče katoličanov, jih je bilo več izvoljenih v mestni zastop. Kandidiral je še en Slovák, pa ni zmagal. Lahko rečemo, da po njegovi lastni krivdi. Kandidiral je namreč na demokratiški listi, a bil je tako nepreviden, da je javno priporočal republikanskega kandidata za župansko mesto, kar so mu seveda demokratje zelo zamerili.

Politika je več ali manj igra, pri kateri se mora zelo paziti na karte. Upamo, da se kaj takega več ne pripeti v prihodnje. Kar se tiče nas Slovencev, smo mnogo manj agilni kot drugi narodi tukaj, čeravno smo najbolj močni po številu volilcev, izmed narodov katere, se prištevajo med izomence. Kaj je temu krivo? Krivo je največ to, da izvenmodno modrovanje, ki je našemu narodu tako lastno, da le tisti človek je nekaj vreden ki ima žuljave roke. Sedanja časa zahteva tudi možganskega dela in samo z rokami ne bomo nikamor prišli v javnost. Ako bo naša mladina, ki jo je tudi tukaj že precej, in celo že tudi odrasle, s tremi ali več križi na hrbtu, gledala samo da ima delo v tovarni in se ne brigala zadosti da bi delovala z nami starejšimi tudi na političnem polju, bomo mi Slovenci tukaj pač samo volilec in nič drugega. Naša bodočnost na tem polju je odvisna skoro popolnoma od obnašanja naše mladine. V mestih kot je naše, se namreč zahteva od kandidata da zna dobro angleški jezik in da je izšolan tukaj. Vse drugače je po drugih naselbinah, kjer je manj tukaj rojenega naroda.

Davčna mera v našem mestu

bo za leto 1934 \$25.60. Letos je \$23.20. Povišanje je zato ker so bondi za vodovod dozorili in jih je treba izplačati. Davke v Summit County se bodo pobiralo do 30. novembra.

Anton Okolish, tajnik

DOBER NASVET

Milwaukee, Wis.

Pred nekaj dnevi smo čitali v angleškem časopisu "Milwaukee" predlog, ki ga je stavil v Madisonu, Wis. assemblyman demokrat Ray Novotny iz Oshkosh. — Marsikateri je ta predlog presunil. Tudi jaz sem se zgrozil ko sem bral ta nečloveški predlog. On namreč predlaga, naj bi se v jetnišnici v Waupan, pomorilo 112 tamšnjih jetnikov, ki so obsojeni v dosmrtno ječo. Pomorilo bi se naj jih z letalnim plinom. Ray Novotny je obsojal velike stroške, ki jih ti jetniki prizadevajo državi. Pravi v svojem predlogu, da bi se ta denar potem lahko obrnil za druge bolj koristne stvari kot so pa zavrženi jetniki v Waupan. Ob enem tudi omenja, da bi mnogi jetniki z veseljem pozdravili smrt, kajti bili bi s tem rešeni tega bednega življenja, iz katerega nimajo nobenega upanja do rešitve. Ali bo ta predlog sprejet, se danes še ne ve. Menim pa, da imajo drugi asebljani že več človeškega srca in tega predloga ne bodo upštevali. — Mr. Ray Novotny pač hoče, da bi se z dosmrtnimi jetniki ravnalo tako kot s psi in mačkami, ki jih šintarji poberejo po elah in s plinom pomore. — Ker se država Wisconsin šteje med ene bolj civilizirane države, bi bilo sramotno, da bi pač ne mogli preživljati tistih 112 dosmrtnih jetnikov v Waupan. Mr. Ray Novotny bi pač bolj napravil, če bi svoje oči obrnil v drugi kot in kje druge malo pobrskal. Morda bi dosegel tudi več uspeha, kot pa pri nesrečnih jetnikih. — Upam, da vsak dobro ve, kam pes tace moli.

Tudi v Milwaukee se je pričelo povsod varčevati. Naši mestni možje so obrnili svoje oči v Washington park, v oddelek za zverine, kjer je precejšnje število divje zverine, ptic, rib, morskih psov in raznovrstnih opic. Sklenil je, da se prodaja nekaj divjačine, da se tako zmanjšajo stroški. Katerega torej veselijo kupiti kakega medveda ali "monketa," naj se zglašijo pri direktorju tega parka. — Menim pa, da četudi vso zverino v parku prodajo, ne bomo davkoplačevalci prav nič manj davkov plačevali, kajti določili so ga že, namreč \$22.33 na \$1000 vrednosti.

Ravno ta dan sem bral, da je naš mestni župan Hoan dobil brzojav iz Washingtona, D.C., katerega mu je poslal Harry L. Hopkins, novi čif državne publike delavske administracije, da naj pride v belo hišo na konferenco, na kateri se bo določilo delo na račun federalne vlade, s katerim se misli zaposliti vse tiste, ki so na Counti reliefnem listu. Delalo se bo 130 ur na mesec. Glede plač nič ne omenjajo, tudi ne, kaj se bo delalo sedaj v zimskem času.

Bere se v časopisu, da dobi mesto Milwaukee \$4,500,000 za javna dela, s katerimi se bo lahko zaposlilo precejšnje število brezposelnih. — Strinjam se s tem, toda ne verjamem, dokler ne vidim, da se bo to v resnici zgodilo, ker to je že celo leto obetalo, ko je bil bolj pripraven čas za zunanja dela, kot je sedaj v zimi. Jaz za svojem osebno ne verjamem veliko, da bi začeli sedaj v zimskem času graditi poslopja in pa delati ceste. Pokazala bo pa prihodnost. Pa tudi ni upanja, da bi dali vsem tistim delo, ki so na podpori (reliefu), ker je to skoraj nemogoče, lajti povprečno se jih priklasi za podporo vsaki dan do 180 novih oseb, oziroma družin, ki prosijo za pomoč pod NRA.

G.W.R.

POROČILO NAŠE ZASTOPNICE

Bridgeville, Pa.

Dolžnost moja je, da se zahvalim vsem zvestim naročnikom tega lista, katere sem obiskovala zadnji teden. Vsak dober naročnik je poravnal naročnino, kolikor je mogel. — Prišla sem pa tudi k enemu naročniku, ki je imel toliko vsakovrstnih izgovorov, da si nikakor ne more obnoviti naročnine za list. Seveda, so bili vse to samo izgovori. Lahko pa rečem, da so v Ameriki še dobre katoliške slovanske družine. Samo en zgled naj povem, od dobre katoliške vdove. — V siromašni hišici živi vdova s svojimi otroci. Dvakrat na teden gre v mesto delat, da s tem zasluži kruha za se in družino. Potrkam tudi na njena vrata, ona me pa prav veselo sprejme. Kar težko mi je bilo vprašati za ponovitev naročnine, a ker je kot zastopnice to moja dolžnost, sem vendar omenila in jo pobarala kako misli glede obnove lista Amerikanski Slovenec. Ona mi pa veselo reče: ravno včeraj mi je moja 15-letna hčerka prinesla \$3.00. Dela namreč pri neki družini. Ne morem sicer plačati za celo leto, plačala bom pa za pol leta, ker moje največje veselje je brati katoliški časopis, kadar mi le čas dopušča. — Kaj boste rekli cenjeni čitatelji in čitateljice, kaj ni to v resnici katoliška ženska. Želeti je samo, da bi imeli veliko takih krščanskih žena.

Neka oseba me je prosila, da bi naj sporočila, kako se je zadnjič častitalo Mrs. Tavčar za njeno 40 letnico. Pa, ker je to že bilo poročano, ne bom omenjala. Pač pa povem, kako lep in ganljiv govor je ob tej priliki imel č. g. župnik in pa kako lepo se ji je častitalo od društva Krščanskih žena in mater. To je bilo namreč izpušeno, radi obširnosti dopisa. — Da so dopisi sedaj bolj obširni, je pač vzrok, da je sedaj več časa za pisanje, ko ni več trave za kositi.

Predsednica Krščanskih žena in mater je nekako tako le častitala omenjeni slavljenki; — Draga sosestra Mrs. Tavčar, danes ob spominu 40 letnice, ko ste stali s svojim izvoljenecem pred oltarjem, se z vami vred veselimo, da vam moremo častiti k tej tako lepi dobi zakonskega življenja. Pota, ki so vaju vodila skozi 40 let vajinega zakonskega življenja, gotovo niso bila vselej posuta s cvetjem. Tudi po ostri trnjevi poti sta morala mnogokrat stopati, pa vedita, da ima Bog vse te vajine križe zapisane v knjigi življenja. Vsa žalost in trpljenje, ki sta ga prestala v teku 40 let zakonskega življenja, naj bo danes pozabljena. Živi pa naj danes spomin na srečne, zadovoljne in vesele čase, ki sta jih v teku teh let preživela. Vsi vam iz srca želimo, da srečno preživite še nadaljnjih 10 let, da skupno praznujete še večje slovesnost, zlato poroko, da vas draga sosestra Tavčar, kot sestre spremimo pred oltar k zlati poroki. Častitam vama v imenu vseh članic Materinega društva, Bog vaju živi. — Tako je govorila predsednica.

Naj ne pozabim omeniti, da prirodi dr. Krščanskih žena in mater dne 25. novembra veliko zabavno veselico, na katero ste povabljeni vsi, stari in mladi, da se vsi skupno poveselimo. Ker bo to komaj nekaj dni pred zahvalnim dnevom, si bo morda marsikateri zaželel purmana. Kdor si ga torej želi, naj samo pride na našo veselico in tam ga bo dobil za mal denar, za samo 10c in sicer tako velikega, da bo samo rep tehtal najmanj pet funtov. Tisti, ki ga bo dobil, ga bo pač imel dovolj za nesti domov, in če ne bo mogel pojesti vsega letos, naj si ga prihrani še za drugo leto. Imeli bomo namreč tri purmane, katere bo gospa sreča razdelila samo tistim srečnikom, ki bodo pri omenjeni veselici v dvorani. Torej nasvidenje.

Uživajte mnogo sadja — je dejal zdravnik pri nekem predavanju. — Uživanje sadja se ni nikomur škodilo. — Poslušalec svojemu prijatelju: Ti, tale pa še ni ničesar bral o Adamu in Evi.

Moral biti prisoten. — Učitelj: Kje si bil tako dolgo? — Učenec: Oče so me rabili. — Pa bi lahko drugega rabili. — Ni bilo mogoče, ker so me tepli.

Nesramnost. — Gospa: Mina, zvedela sem, da ste mojo plesno obleko oblekli ter šli v njej na ples. Nesramnost! Ali vas ni bilo nič sram? — Kuharica: Seveda sem se sramovala. Moj Tine je rekel, če še enkrat pridem tako našmrljena, me nikdar več ne pogleda!

Pozdrav čitateljem in naročnikom Amerikanskega Slovenca, hvala lepa pa vsem onim, ki so obnovili naročnino. M. N.

Ni mojstersko delo. Nek delavec se je oženil, vzel pa je grdo vdovo. Ko pride zopet na delo, ga vpraša njegov delovodja: No, Tom, čul sem, da si se oženil. Kakšno ženo pa si dobil? — O, gospod, — odgovori Tom, — sicer je božje delo, trditi pa ne morem, da bi bilo njegovo mojstersko delo!

Pregoreli. — Ona: Dragi Karlo, ali bi mi ti mogel postati kedaj nezvest, da bi poročil drugo? — On: Nikoli! Ti si moja nevesta in ostaneš — na večno!

Samospoznanje. — Slikar pred stojalom: Zlomka vendar, da ne morem slame naslikati tako, kakor jo imam v glavi!

Dijak pri izkušnji. — Nekdo vpraša dijaka, kako se mu je pri izkušnji godilo. Dijak: Na prva tri vprašanja sem prav dobro odgovoril. — No, kakšna pa so neki bila ta vprašanja? — Dijak: Kako se pišem, kje sem rojen in kedaj!

Cepljenje. — Zdravnik: Proti komu bi se radi dali cepiti? — Kmet: Proti stenicam, gospod doktor.

Strašna zima. — Mlad fant iz mesta je šel na kmete delat. Neko mrzlo jutro mu kmet zakukaže, da naj okomata konja. Ko pride fant v hlev, je bila še tema in je stopil h kravi namesto h konju ter poskuša natakati uzdo čez rogove. — Brž, brž — vpije kmet. — Ne morem spraviti uzde konju na glavo — toži fant, — ker ima ušesa zmrznjena.

Uživajte mnogo sadja — je dejal zdravnik pri nekem predavanju. — Uživanje sadja se ni nikomur škodilo. — Poslušalec svojemu prijatelju: Ti, tale pa še ni ničesar bral o Adamu in Evi.

Moral biti prisoten. — Učitelj: Kje si bil tako dolgo? — Učenec: Oče so me rabili. — Pa bi lahko drugega rabili. — Ni bilo mogoče, ker so me tepli.

Nesramnost. — Gospa: Mina, zvedela sem, da ste mojo plesno obleko oblekli ter šli v njej na ples. Nesramnost! Ali vas ni bilo nič sram? — Kuharica: Seveda sem se sramovala. Moj Tine je rekel, če še enkrat pridem tako našmrljena, me nikdar več ne pogleda!

Pozdrav čitateljem in naročnikom Amerikanskega Slovenca, hvala lepa pa vsem onim, ki so obnovili naročnino. M. N.

TARZAN, GOSPODAR DŽUNGLE

(44)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

V Zeydovem rojstnem mestu se je šele Tarzan poslovil, potem, ko je bil Zeydov gost, dokler se zopet ni vrnil v džunglo. Skrbelo je Tarzana, kaj je z Blekom, kateremu bi sicer privoščil malo pokore, ker je stikal na njegovem kraljevstvu, vendar mu pa ni želel, da bi postal ujetnik Arabcev. — Ko je iskal Arabce po džungli, je srečal Toyatovo družbo, a opice niso hoteli iti z njim, zato so se razšli.

Ko je Tarzan pustil opice, se je podal naprej v njemu tako priljubljeno džunglo, ker se nikjer ni počutil tako srečnega kakor v tej divjini. Po vejah tisočletnih dreves se je zvilal, skakal in kretal bolje kakor marsikateri zemljan po gladki stezi. — Nekega jutra ga je prebudilo zlasno pokanje vej. Po vonju zraka je z veseljem takoj spoznal, da prihaja njegov stari prijatelj — slon Tantor.

Pol dne je Tarzan presedel na Tantorjevem hrbtu. Tantor je bil tudi vesel, da je Tarzan pri njemu, ki je poslušal opico Manu ter se obenem pogovarjal s starijim prijateljem, kakor so se ločili. Par dni pozneje je srečal Tarzan večjo družbo preplašenih opic, katere je pozdravil in jih vprašal, kaj se je zgodilo. Tedaj mu vse hkratu povedo, da so prišli v džunglo tuji Germangani z grozečimi palicami.

POGLEJTE NA DATUM

POLEG VAŠEGA NASLOVA NA LISTU!

Ako je poleg Vašega imena številka 11—33, je to znamenje, da se je vam iztekla naročnina. Pri pošiljanju naročnine se poslužite spodnjega kupona. Obnovite naročnino čimprej, ker izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški.

AMERIKANSKI SLOVENEK,

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Priloženo vam pošiljam svoto \$..... za obnove moje naročnine za "Amer. Slovenec".

Ime

Naslov

Mesto

Jurij Kozjak

SLOVENSKI JANIČAR.
Povest iz petnajstega stoletja domače zgodovine
Spisal Josip Jurčič.

Mladenč je bil sicer dobre glave, bistrega razuma, pa bil je tudi v klostru sam svoj in trmoglav; ni se hotel tega učiti, kar so mu velevali. Tudi molitev mu je bila malo povšeči, odtegoval se je menihom in vsakemu povelju. Precej so videli, da iz njega ne bo dobrega duhovnika. Pa opat je za prvega zavoljo očeta potrpeval z njim, misleč, da se še popravi; ko pa je ostal zmerom tisti potuhnjeni Peter, pošljejo ga iz klostra očetu domu.

Kaj je hotel oče z njim? Do meča ni kazal Peter nobenega veselja in tudi ni bil za to, ker mu je bil Bog že od mladih kolen noge malo na vnanjo stran skrivil, veliko glavo pa na kratak vrat in široka pleča z vzvišeno grbo postavil. Meniška kuta bi bila morda te pohabe pokrila, tako je mislil oče Petrov, ali železni oklep bi se ga ne bil dobro oklenil in prijel. Odloči mu torej oče izbo v zadnjem kotu gradu, kjer so bile hranjene stare pisane bukve. In ker Peter ni imel drugega dela, jel je stare bukve premljevati in brati, delo, ki nekaj ni bilo tako lahko, kakor zdaj, ko imamo na papir tiskane knjige.

Kmalu po tem umrje stari Kozjak. V poslednji oporoki zapiše večji del svojih lastnih starejšemu sinu Marku, ki je bil zdoma, nekoliko pa mlademu sorodniku Ludoviku Kozjaku. Peter ni dobil nič drugega kakor dober kot, to je stanovanje in vse preskrbljevanje do smrti, pri bratu Marku.

Ko je bil oče prepustil sinu Petru kako lastnijo, ne bi se bil le-ta veliko zmenil zanjo; prodal bi jo bil morda, kakor Ezav Jakobu prvenstvo za torilo leče. Zda pa ga je grizlo to, ker je videl, da mora povsod zadnji biti in le še bolj mu je srce zatemnelo. V resnici mu ni bilo nobene sile. Skrbni ni imel nobene; varno po tujih rokah hranjeno stanovanje mu je dajal brat Marko, poklican z Nemškega. Ali gospod Peter si je bil v glavo vtisnil, da mora biti sam svoj gospodar; in s svojo učenostjo je menil, da bere v razstavi in razvrstitvi nebeskih zvezd, da kdaj še obogati in sam svoj postane.

Srca, ki ima že druge pregreške na sebi, prime se kaj rada lakomnost posvetnega blaga. Vse te misli in želje pa so se rodile v sredi Petrovega srca; nikomur jih ni povedal, le stenam svoje izbe. Bile bi zakopane in svet ne bi bil nikdar znal zanje, ko bi jih ne bil Peter pozneje očitno pokazal.

DRUGO POGLAVJE.

Ti štibalski tatje,
Hujši so kakor voljeje.
Nar. pesem.

Kakih petdeset let popred, preden se je pričela naša povest, prišli so cigani v naše kraje. Popred niso bili znani tod po Evropi in še današnji dan ne vemo za gotovo, odkod so za prvega prišli. Zgodopisci tedanjih časov pripovedujejo, da je tuj narod v Evropo priromal — rjave kože, neznane noše in tujega jezika. Ti čudni ljudje so se izdajali za kristjane, rekli, da prihajajo iz Egipta. Imeli so morda izprva tudi lastne kralje. Kmalu pa so se razšli v družalnih po vseh evropskih deželah, kjer so si skoraj povsod prebivalce razdražili zavoljo svoje lenega pohajkovanja in pa še bolj zavoljo tega, ker so preradi tega ali onega ogoljufali in le slabo ločili, kaj moje, kaj tvoje.

Bilo je poletnega večera. Solnce je bilo ko-

maš še za dve pedi visoko. Pod gradom Kozjakom v grmičju si je bila postavila ciganska druhal šotore. Umazane rjuhe so bile pretegnjene po zakajenih slemenih, iz palic napravljene. Pred šotorom so kurili ogenj. Velik kotel je visel nad plamenom in mlad, kuštrav cigan je mešal po njem z leseno kuhaličo. Na ražnju je obračala napol osmojeno četrto ukradenega kozla mala ciganka črnih, velikih oči. Večidel so bili šli cigani po brnjavi in goljufiji v bližnje vasi; le malo jih je bilo v šatoru. Vračali pa so se zmerom bolj z nabranim brašnom: s špehom, maslom in drugo ropotijo.

Glavar tega krdeča, velik, suh cigan, s svetlimi očmi dvigne se naposled, pokliče mladega, kuštravega fantina, ki je kahal, in oba korajčita mimo koščatih konj in oslov, ki so po navadi ciganom tovore prenašali iz kraja v kraj, od vasi do vasi.

"Slišaj, dečko!" pravi cigan mlajšemu, "doboš si danes lahko dobrega konja tu gori v gradu. Uren bodi, jaz ti pomagam. Hlapce bo tvoja mati premotila, ti odvežeš konja, prvega pri vratih, vrane barve in ga odpelješ do velikih vrat, tam te čakam jaz, vse drugo bom storil potlej sam."

"Bom, oče! In konj bo moj, si rekel?" odgovori mladi.

"Ti ga boš jezdil. Jutri gremo čez mejo, nihče ga ne bo videl v naših rokah. Kadar pridemo čez mejo, lahko ga prodamo."

Na poslednjo misel je hotel mladi ciganič nekaj ugovarjati, vendar osorni pogled starejšega utiša ga na mah.

Oba gresta tiho navzgor po grajskem potu. Ko pa stori ta ovinek, da bi ju bil mogel grajski vratar s svojega stražišča videti, ogneta se v stran. Dospeta do ozidja. Dolgin, mlajšemu oče, se pripogne, sin skobaca mu na hrbet, od tod na ramena. Potem se dolgin počasi spne s svojim živim tvorom pokonci ob zidu.

"Dosežeš?" vpraša stari.

"Manjka za pol komolca," odgovori fante in spenja roke, da bi se vrh zida poprijel in gori splezal. Ciganski oče se postavi še bolj tik zida, stopa na prste in daljša rame, kolikor more. Zmerom pa so bile sinu roke za pedenji prekratke. Stari cigan kolne med zobmi in strese nevoljen sina raz sebe. Iz kamenov, ki so, odkrnjeni od zida ali strehe, ležali krog ozidja, napravita si podlogo. Oče stopi nanjo in kmalu je klečal mladi cigan na zidu.

"Vidiš konjski hlev?" vpraša oče od zdolaj.

"Vidim in mater vidim na dvorišču," odgovori maček ciganski na zidu.

"Hoj! Glej, da mi izvedeš tiho konja iz hleva in ga priženeš ob zidu do vrat; ako ne, varuj se me! Jaz te počakam pri vratih." Tako je govoril šepetaje dolgin svojemu sinu na zid. Ta pa ni poslušal do kraja očetovih besed. Naglo ga je zmanjkalo z zida v dvorišče.

Med tem so se zbrali grajski hlapci konec konjskega hleva okoli stare ciganke. Drug drugega so sklicali in našlo se jih je bilo veliko okrog babure, stare ciganke, ki je vedela mnogo povedati.

"Odkod ste pa, vi ciganje?" vpraša jo prvi hlapec.

"Daleč sem kaj smo prišli iz egiptovske dežele," govori ciganka, po strani se pa skrivaj proti hlevu ozira. "Iz egiptovske dežele; veste, kje je to?"

(Dalje prih.)

O TEM IN ONEM

VČASIH TUDI SANJE NE-KAJ POMENIJO

Izredno čudna je zgodba gospe Cecilije Keanove, ki je sedem let iskala grob svojega moža. Njen soprog William Kean je zginil brez sledu kot ameriški vojak na francoski fronti leta 1918. Celly Keanova je prodala svojo farmo in denar porabila za potovanje v Evropo. Dolgo je potovala, a noben angleški, nemški, francoski, španski urad ni ničesar vedel o usodi njenega moža. Hotela je že nazaj v Ameriko, a je prejela pismo od nekega angleškega kapitana, vojnega invalida, ki je spoznal Keana na fronti. Sporočil ji je na njene oglase, da je večkrat imel čudne sanje. Sanjal je, da je umrl Kean za legarjem in je pokopan nekje na Ruskem, najbrž v Moskvi. "Morebiti je vse to brez pomena," je pisal, "a vendar sem vas hotel obvestiti." Čeprav je bilo malo verjetno, da bi našel ameriški vojak z zapadne fronte na Rusko, je odšla vdova v Moskvo. Najela je tolmača, ki jo je vodil po moskovskih pokopališčih. Po dolgem iskanju je obstal pred trhlím lesenim križem na zanemarjenem vojnem pokopališču in res prečital: William Kean, U. S. A. 1918.

— Vdova je pričela poizvedovati po moskovskih uradih. — Našla je zapisnik o pogrebu Američana, ki so ga našli mrtvega na cesti v okolici Moskve. Pri sebi ni imel nikakih listin, njegovo ime so ugotovili s pločevinasto tablico, ki je priležna na notranji strani ovratnika suknje ameriških vojakov. Nihče ne ve, kaj se je zgodilo z njim. Najbrž je bil Kean prišel v nemško ujetništvo, kmalu pobegnil iz taborišča v bližini ruske meje in žalostno poginil med revolucijo, kakor desetisoč drugih nesrečnežev, na poti proti domu. V teh letih ni imel nobene možnosti, da bi sporočil svojo usodo v Ameriko; ruščine ni obvladal in je moral po dolgem stradanju podležiti nalezljivi bolezni.

—

SMISEL VARČEVANJA V PREGOVORIH

V pet zvezkov obsegajočem leksikonu za pregovore, ki ga je sestavil F. W. Wander ne najde-

PREJELI SMO
VELIKO
Blasnikovo Pratiklo
ZA LETO 1934.

Blasnikova Pratika je vsako leto zanimiva, pa je tudi letos. V vsaki slovenski hiši jo najdete. Ker smo jih letos naročili radi slabih časov manj kot druga leta, opozarjamo vse naročnike Blasnikove Pratique, da isto takoj naroče, da ne bodo prepozni. Trgovcem in razpečevalcem, ki jih naroče vsaj en ducat skupaj, dovolimo popust. Pišite takoj po nje, predno poidejo!

Stane s poštnino **20c**

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

na kolodvoru, kakor sem pač vedel in znal, poleg mene pa obvezani povzročitelj neljube zamude. Zunaj je divjal vihar, da so se tresla okna in vrata. V zgodnjih jutranjih urah je vstopil v čakalnico prometni uradnik, bled in prestrašen: "Most — — čez — — Tayo", je jecljal. Preteklo je par minut predno mi je mogel dopovedati, kaka strašna nesreča je zadela vlak, s katerim sem se hotel odpeljati. Ko bi ne bilo ponesrečenega psa, bi bil tudi jaz med številnimi žrtvami grozne nesreče, ko je vihar most razdejal prav v trenutku, ko je vozil čezenj brzovlak.

—

ANEKDOTA

Marka Twaina je zaradi hudobne opazke neki poljski plemič pozval na pištolo. Twain je odgovoril:

"Dragi gospod! Zelo mi je žal, da ne morem ugoditi Vaši želji, in sicer iz dveh vzrokov. Prvič bi Vas lahko ustrelil in poznam Vas premalo, da bi mogel reči, ali je to potrebno. Drugič bi pa Vi mene lahko ustrelili in to bi bilo naravnost nesreča. Postavljam Vam pa predlog: Pojdite v gozd in si poiščite drevo moje telesne širine. Odstejte korake pravilno in ustrelite. Če zadene te drevo, vam bo priznala, da ste imeli pravico biti užaljen. Če pa ne zadene te, bom jaz užaljen, a se bom velikodušno odpovedal Vašemu oprostilu. Na ta način bova imela oba na zadevo lep spomin."

—

SMISEL VARČEVANJA V PREGOVORIH

V pet zvezkov obsegajočem leksikonu za pregovore, ki ga je sestavil F. W. Wander ne najde-

PREJELI SMO
VELIKO
Blasnikovo Pratiklo
ZA LETO 1934.

Blasnikova Pratika je vsako leto zanimiva, pa je tudi letos. V vsaki slovenski hiši jo najdete. Ker smo jih letos naročili radi slabih časov manj kot druga leta, opozarjamo vse naročnike Blasnikove Pratique, da isto takoj naroče, da ne bodo prepozni. Trgovcem in razpečevalcem, ki jih naroče vsaj en ducat skupaj, dovolimo popust. Pišite takoj po nje, predno poidejo!

Stane s poštnino **20c**

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Naroča se od

KNJIGARNA
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

mo nič manj kakor 1420 pregovorov in rekov o besedi denar v zvezi z besedo varčevanje. Iz velike izbire pregovorov in rekov, ki poudarjajo in večinoma priporočajo smisel za varčevanje, omenjamo samo nekatere, ki izražajo zdrave, pa čisto precej čvrste in robate življenjske resnice.

Gotovo izvira še iz starih časov, ko so prepirljivi vitezi nosili še oklepne srajce tale pregovor: "Z zanko na zanko napravimo oklepno srajco", ki ima pač bolj primerne pendanta v našem domačem slovenskem pregovoru: "Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača."

Da moramo pri varčevanju uporabljati tudi razum kajti mnogi začnejo s tem na napačnem koncu, pripominja rek, ki pravi da mnogi "zbirajo pepel

in raztresajo moko". To so "vinarski modrijani in dinarski norci" ali kakor se tudi reče: "To je pa res veselo varčevanje, spravljati črepinje od stekla in izgubljeni drago kamenje."

Ob času, kdaj je treba začeti z varčevanjem, pravi pregovor: "Slabo je varčevati ko gre pogača že h koncu!" Da je dobro varčevati na pameten način, potrjuje mnogi pregovori, med njimi tudi: "Prihranjeni para je dvakrat zaslužen." Vsekako je pa tudi dosti ljudi, ki so pri stipaču bolj primerne pendanta v našem domačem slovenskem pregovoru: "Kdor hoče imeti jajce, piško in perje, izgubi čisto i jajce i piško i perje."

—

PRVA SPLOŠNA

Zrakoplovna tekma K. S. K. J.

v korist
kampanje mladinskega oddelka

Doba tekme, ozir. kampanje: Od 1. avg. do 31. dec. 1933.
Namen: Pridobitev 2000 novih članov (ic).
Število zrakoplovov (Zeppelinov) po državah: 21.
Število Jednotnih krajevnih društev v tekmi: 184.
Število skupnega članstva v tekmi: Nad 31.000.

KAMPANJSKE NAGRADE:

1.—V gotovini.—50 centov za vsakega novega člana ali članico v tej kampanji in 50 centov za zdravniško preiskavo kandidata ali kandidatice.

2.—Posebne nagrade.—Posebna nagrada v obliki "Coaster" vozčkov KSKJ. vsakemu dečku izpod 14 let, ki pridobi 10 ali več novih članov ali članic.

3.—Posebna nagrada—v obliki punčke (dollice) KSKJ. vsaki deklici izpod 14 let, ki pridobi 10 ali več novih članov ali članic.

4.—On državi,—ki bo zmagała v tej zrakoplovni tekmi bo od Jednote podarjena velika srebrna trofeja.

IMENA ZRAKOPLOVOV (ZEPPELINOV):

"KSKJ ARKANSAS"—istega tvori društvo št. 17.

"KSKJ CALIFORNIA"—društvo št. 236.

"KSKJ COLORADO"—društvo št. 7, 55, 56, 104, 113, 180, 190, 213 in 217.

"KSKJ CONNECTICUT"—društvo št. 148.

"KSKJ ILLINOIS"—društvo št. 1, 2, 3, 5, 8, 11, 29, 44, 47, 53, 60, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 87, 97, 98, 108, 119, 127, 130, 139, 143, 152, 154, 166, 170, 175, 178, 179, 186, 189, 206, 211, 220 in 225.

"KSKJ INDIANA"—društvo št. 52, 124, 134 in 182.

"KSKJ IOWA"—društvo št. 10 in 39.

"KSKJ KANSAS"—društvo št. 38, 83, 115, 126, 132 in 160.

"KSKJ MICHIGAN"—društvo št. 20, 30, 51, 84, 88, 133, 176 in 218.

"KSKJ MINNESOTA"—društvo št. 4, 13, 16, 40, 59, 72, 93, 112, 131, 135, 156, 161, 164, 171, 196, 197, 198, 202, 203, 204 in 221.

"KSKJ MISSOURI"—društvo št. 70.

"KSKJ MONTANA"—društvo št. 14, 43, 45, 69 in 208.

"KSKJ NEBRASKA"—društvo št. 90.

"KSKJ NEW YORK"—društvo št. 46, 57, 105, 118, 121, 184 in 238.

"KSKJ OHIO"—društvo št. 23, 25, 61, 63, 85, 101, 110, 111, 123, 146, 150, 162, 169, 172, 191, 193, 207, 214, 219, 224, 226, 239 in 243.

"KSKJ OREGON"—društvo št. 235.

"KSKJ PENNSYLVANIA"—društvo št. 12, 15, 21, 41, 42, 50, 58, 64, 77, 81, 91, 92, 95, 109, 114, 120, 128, 145, 147, 153, 158, 163, 168, 181, 183, 185, 187, 188, 194, 195, 210, 216, 222, 228, 232, 241, 242, 246 in 247.

"KSKJ WASHINGTON"—društvo št. 32.

"KSKJ WEST VIRGINIA"—društvo št. 167.

"KSKJ WISCONSIN"—društvo št. 65, 103, 136, 144, 157, 165, 173, 174 in 237.

"KSKJ WYOMING"—društvo št. 86, 94 in 122.

Največji zrakoplovi (Zeppelin): "ILLINOIS", "PENN-SYLVANIA", "OHIO", "MINNESOTA".

NIZEK ASESMENT — VELIKA POSMRTNINA

RAZRED A

Mesečni asesment 15c

Posmrtnina in starost otroka ob času smrti vpoštevajoč prihodnji rojstni dan: let 1 — \$20., 2 — \$34., 3 — \$40., 4 — \$48., 5 — \$58., 6 — \$140., 7 — \$168., 8 — \$200., 9 — \$240., 10 — \$300., 11 — \$380., 12 — \$450., 13 — \$450., 14 — \$450., 15 — \$450., 16 — \$450.

RAZRED B

Mesečni asesment 30c

1 — \$25., 2 — \$50., 3 — \$75., 4 — \$100., 5 — \$150., 6 — \$200., 7 — \$300., 8 — \$400., 9 — \$500., 10 — \$600., 11 — \$700., 12 — \$800., 13 — \$900., 14 — \$1.000., 15 — \$1.000., 16 — \$1.000.

KAMPANJSKA HIMNA

Bratje, sestre, le vstanimo,
setve spet nastopa čas!
Vsi na delo zdaj hitimo,
delo važno čaka nas.

Polje društva razorati
treba naše nam bo spet,
seme novo zasejati,
da skali, požene cvet.

V vrt Jednote zasaditi
mnogo moramo mladik
iste skrbno vse pogojiti.
"Delajmo!" vsem naj bo vzklík.

Prišel enkrat čas bo žetve,
polje bo rodilo sad
če za časa skupne setve
vsakdo res bo delal rad.

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENEK

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki